

2008

VUOSIKERTOMUS

**laadukas
opetus
ja
palvelu**

OPISTON ARVOT

**asiakas-
keskeisyys**

**työyhteisön
hyvinvointi**

**kristillinen
ihmiskäsitys**

**kasvatuksellinen
näkökulma**

**Päätoimittaja: Teuvo V. Riikonen
Graafinen suunnittelu ja toteutus: Petteri Pitkänen ja Kirsi Blomberg
Kuvat: opiston kuva-arkisto
Julkaisija: Savonlinnan kristillinen opisto ry
Painopaikka: Myllypaino, Leväsjoki 2009**

SEINÄTÖN OPISTO

Viime vuosina koulutukseen ja myös vapaaseen sivistystyöhön on tullut uusi ajatus: seinätön opisto. Samanaikaisesti kun oppilaitosten työ on nimenomaan sidottu fyysisiin tiloihin niin tulevaisuuden opetuksessa kokemuksellisuus lisääntyy ja mukaan tulee ajatus erilaisesta oppimisympäristöstä, joka on laaja käsite. Siihen liittyy sosiaalinen, psyykkinen, virtuaalinen, kulttuurillinen sekä fyysinen tila. Opetustilaan voidaan liittää virtuaalinen maailma. Opiskelupaikkoja ja luokkia voidaan kehittää. Pihoja voidaan hyödyntää. Oppilaitosten vanhat rakennukset voidaan ottaa uuteen käyttöön. Opetustilat voivat olla valoisia, hämäriä, avoimia ja suljettuja. Opetustehtäviä voidaan tehdä verkossa missä ja milloin tahansa. Näin myös huomioidaan paremmin taloudellisuus, ekologisuus ja kestävä kehitys.

Myös opetusalan viranomaiset ovat nähdeet kehityksen ja rahoitusta on tarjottu myös oppimisympäristöjen kehittämiseen. On havahduttu siihen, minkä vapaa sivistystyö ja kansanopistot ovat tienneet jo vuosikymmeniä. Oppimista tapahtuu myös oppilaitoksen ja luokan ulkopuolella. Luokat tekevät retkiä museoihin, teatteriin, konsertteihin ja moniin muihin paikkoihin. Erilaiset paikat saavat ihmisissä aikaan erilaisia tuntemuksia. Hiljaista tietoa voi tulla mieleen. Tapahtuu oivallus. Vaikeaan asiaan voi tulla uusi näkökulma. Tätä tukevat sopiva liikkuminen, yhteisöllisyys ja aktiivinen toiminta.

Savonlinnan kristillinen opisto on toiminnassaan koko ajan kehittänyt erilaisia oppimisympäristöjä. Opistolla on erilaisia luokkatiloja, holvikappeli, beach volley- ja jalkapallokentät, bänditilat, laaja piha-alue, erilaisia saunoja, persoonallisia majoitustiloja ja monia muita paikkoja. Linjojen opiskelijat vierailevat erilaisissa kohteissa ja osallistuvat omien luokkien sisustamiseen. Kesäkurssilaiset seilaavat Saimaalla, käyvät oopperassa ja laulavat yhteislauluja linja-autossa. Kursseja järjestetään opistolla ja opiston ulkopuolella. Raamatun maiden kulttuuriin tutustutaan paikan päällä ja koulutus ja sivistys pyritään viemään sinne, missä ihmiset luontevasti ovat ja liikkuvat. Ajatus hiljaa istumisesta ja kuuntelemisesta samassa luokassa ei enää toimi 2000-luvulla. Oppiminen, luovuus ja osaaminen tarvitsee erilaisia oppimisympäristöjä. Erilaiset ihmiset ja ryhmät ovat löytäneet opiston toiminnassa oman paikkansa. Opiskelijan pitää itse saada etsiä tietoa.

Kiitän lämpimästi kaikkia työssä mukana olevia vuoden 2008 erinomaisesta työstä ja hyvästä tuloksesta. Uskollinen kannatusyhdistys, ammattitaitoinen johtokunta, sitoutunut työntekijäjoukko niin päätoimisten kuin lyhytaikaisten työntekijöiden toimesta sekä verkostoitunut koulutus ovat mahdol-

listaneet tuhansille ihmisille oppimisen iloa, yhteisöllisyyttä ja elämässä jaksamista erilaisissa oppimisympäristöissä. Kun tähän lisätään opiston arvot, kristillinen ihmiskäsitys, työyhteisön hyvinvointiin satsaaminen sekä oikeat strategiset valinnat, niin tuloksena on monta oppimiskokemusta.

Seinätön opisto sivistää ja kouluttaa seinien sisä- ja ulkopuolella.

Teuvo V. Riikonen
rehtori

DYNAAMISESTI MUUTTUVISSA TILANTEISSA

Savonlinnan kristillinen opisto suuntaa tapansa mukaan vahvasti eteenpäin, mutta tässä yhteydessä voimme katsahtaa myös taaksepäin ja olla ylpeitä menneestä toimintavuodesta. Opisto on selkeästi lunastanut paikkansa vapaan sivistystyön ja laajemminkin koulutuskentän alueella.

Opiskelijoiden, linjojen ja lyhytkurssien määrät kertovat määrätietoisesta kehitystyön tuloksista. Opiston toiminnan arvomaailma ja tavoitteet ovat sisäistyneet henkilökunnan hyväksi työksi, joka säteilee välittämisen sanomaa myös ympäristöön. Eri sidosryhmiltä kerätty palaute on ollut kannustavaa ja positiivisen rakentavaa.

Johtokunnan näkökulmasta katsottuna vuosi 2008 oli vakiintuneen toimintalinjan mukainen vuosi, joka osoitti opiston pystyvän toimimaan dynaamisesti myös muuttuvissa tilanteissa ja olosuhteissa. Muutoksia vuoden aikana edustivat esimerkiksi rehtorin puolen vuoden jakso rauhanturvapalveluksessa Afganistanissa ja johtokunnan puheenjohtajan Mikko Ripatin laskeminen täysin palvelleena pois johtokuntatyöstä kohti uusia haasteita. Näin tuli todistettua, että toimivan johdon vaihtuessa toiminnan suunta pysyy vakaana.

Vuoden lopussa esiin tullut maailmaa heilutteleva talouskriisi nostaa huolen ryppyjä monelle otsalle, mutta luottakaamme, että talouskasvun hidastuessa kristillinen arvomaailma tulee taas osoittamaan vahvuutensa. Opiston taloutta on kuluneena vuotena hoidettu ja hoidetaan edelleenkin huolella. Ensimmäisen tukijalkamme muodostavat opintolinjat ja lyhytkurssit, jotka ovat pystyneet jatkuvasti mukautumaan ja vastaamaan kulloisiinkin tarpeisiin. Maksupalvelutoiminnan antama toinen tukijalka tulee 2008 löydettyjen uusien markkinointikanavien ansiosta jopa vahvistumaan.

Tälläkään puheenjohtajakaudella ei ole siis aihetta äkillisiin suunnanmuutoksiin tai paniikkijarrutuksiin. Henkilöstöä vuoden 2008 hyvästä työstä kiittäen,

Tommi Tuunainen
KM, rehtori
johtokunnan puheenjohtaja
2009 alkaen

TILINTARKASTUSKERTOMUS

Savonlinnan kristillinen opisto ry:n jäsenille

Olemme tarkastaneet Savonlinnan kristillinen opisto ry:n kirjanpidon, tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja hallinnon tilikaudelta 1.1. – 31.12.2008. Tilinpäätös sisältää taseen, tuloslaskelman ja liitetiedot.

Johtokunnan ja rehtorin vastuu

Johtokunta ja rehtori vastaavat tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta ja siitä, että ne antavat oikeat ja riittävät tiedot Suomessa voimassa olevien tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti. Johtokunta ja rehtori vastaavat kirjanpidon ja varainhoidon valvonnan asianmukaisesta järjestämisestä.

Tilintarkastajan velvollisuudet

Tilintarkastajan tulee suorittaa tilintarkastus Suomessa noudatettavan hyvän tilintarkastustavan mukaisesti ja sen perusteella antaa lausunto tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta. Hyvä tilintarkastustapa edellyttää ammattieettisten periaatteiden noudattamista ja tilintarkastuksen suunnittelua ja suorittamista siten, että saadaan kohtuullinen varmuus siitä, että tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa ei ole olennaisia virheellisyyskärsiä ja että johtokunnan jäsenet ja rehtori ovat toimineet yhdistyslain mukaisesti.

Tilintarkastustoimenpiteillä tulisi varmistua tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen lukujen ja muiden tietojen oikeellisuudesta. Toimenpiteiden valinta perustuu tilintarkastajan harkintaan ja arvioihin riskeistä, että tilinpäätöksessä on väärinkäytöksestä tai virheestä johtuva olennainen virheellisyys. Tarvittavia tarkastustoimenpiteitä suunniteltaessa arvioidaan myös tilinpäätöksen laadintaan ja esittämiseen liittyvää sisäistä valvontaa. Lisäksi arvioidaan tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen yleistä esittämistapaa, tilinpäätöksen laatimisperiaatteita sekä johdon tilinpäätöksen laadinnassa soveltamia arvioita.

Tilintarkastus on toteutettu Suomessa noudatettavan hyvän tilintarkastustavan mukaisesti. Käsitksemme mukaan olemme suorittaneet tarpeellisen määrän tarkoitukseen soveltuvia tarkastustoimenpiteitä lausuntoamme varten.

Lausunto

Lausuntonamme esitämme, että tilinpäätös, joka osoittaa ylijäämää 70.957,38 euroa ja toimintakertomus antavat Suomessa voimassa olevien tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti oikeat ja riittävät tiedot yhdistyksen toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta. Toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen tiedot ovat ristiriidattomia.

Savonlinnassa 15. päivänä huhtikuuta 2009

Elina Hämäläinen
KHT, JHTT

Harri Jylhä
HTM

TALOUS v. 2008

TASE 31.12.2008

VASTAAVAA	
AINEETTOMAT HYÖDYKKEET	54.494,60
AINEELLISET HYÖDYKKEET	
MAA- JA VESIALUEET	53.335,71
RAKENNUKSET JA RAKENNELMAT	1.063.637,28
KONEET JA KALUSTO	60.478,37
KÄYTTÖÖM.ARV.PAP. JA MUUT PITKÄAIK. SIOITUKSET	
OSAKKEET JA OSUDET	1.368,86
MUUT SIOITUKSET	1000,00
VAIHTO- JA RAHOITUSOMAISUUS	
VALMIIT TUOTTEET/TAVARAT	10.438,00
SIIRTOSAAMISET	18.010,43
RAHAT JA PANKKISAAMISET	8.547,32
	1.271.310,57
VASTATTAVAA	
PERUSPÄÄOMA	399.474,68
TILIKAUDEN VOITTO	70.957,38
OMA PÄÄOMA YHTEENSÄ	470.432,06
VIERAS PÄÄOMA	
PITKÄAIKAINEN VIERAS PÄÄOMA	
LAINAT RAHOITUSLAITOKSILTA	635.645,59
MUUT PITKÄAIKAISET VELAT	504,56
LYHYTAIKAINEN VIERAS PÄÄOMA	
LAINAT RAHOITUSLAITOKSILTA	42.000,00
SAADUT ENNAKOT	26.223,00
OSTOVELAT	26.202,78
SIIRTOVELAT	56.335,99
MUUT LYHYTAIKAISET VELAT	13.966,59
	1.271.310,57

1. KÄTSELE KIRJOISTA LINTUJA

2. ETSI ■ HIENOJA LINTUJA

3. PIIRRÄ JA MAALAA (= MAALATA)

LINTUJA:

KURKIAURA

KU

Opiskelijoiden koulutukseen sisältyy paljon kädentaitoja ja luovuutta.

UUSI MAHDOLLISUUS!

Asuttuani kaksi vuotta suomessa ajattelin, että minun suomen kielen taito on kehittynyt sen verran, että voin opiskella ammattiopistossa. Näin keväällä vuonna 2008 hain opiskelupaikan eräästä Helsingin ammattiopistosta. Hakemuksen laittamisesta viikko oli kulunut, että opistosta soitettiin minulle ja sanottiin, että minun on osallistuttava suomen kielen kokeeseen, jonka suorittamisen jälkeen hyvällä arvosanalla voin saada opiskelupaikan opistosta. Osallistuin kokeeseen ja sain hyvän arvosanan.

Kuukauden jälkeen sain siitä ammattiopistosta ensimmäisen kirjeen, joka teki minut iloiseksi. "Ali sinut on hyväksytty suomen kielen testissä." Mutta kaikki ei päättynyt tähän, viikon kuluttua sain toisen kirjeen, joka antoi minulle vain pettymyksen. "Ali sinua ei valittu opiskelijaksi, koska sinulla ei ole päättötodistusta". Se oli totta, minulla ei ollut sitä. Hetkessä ajattelin, että nyt en voi tehdä muuta kuin teen työtä pizzeriaissa, koska olen 21 vuotta ja en voi saada päättötodistusta mistään. Minun Iranista saamani todistus ei käy Suomessa.

Mutta en pettynyt kokonaan, menin työvoimatoimistoon ja kysyin sieltä kouluista, jotka tarjoaisi maahanmuuttajille perusopetuksen. Sain sieltä tiedot kristillisestä opistosta, joka tarjoaa maahanmuuttajille perusopetuksen.

Näin syksyllä 2008 aloitin opiskelemisen kristillisellä opistolla maahanmuuttajien perusopetuslinjalla. Tavoitteeni on se, että saan kevään lopun asti peruskoulun päättötodistuksen. Nyt me saamme välitodistuksen, jonka avulla voimme hakea jatko opiskelupaikan.

Lopuksi kiitän opiston henkilökunnalle, jotka ovat auttaneet meitä tässä tavoitteessa, joka johtaa meitä hyvään tulevaisuuteen.

Ali Hossaini
Perusopetuslinjan opiskelija
2008-2009

Lukuvuonna 2008 - 2009 opistolla on ollut 20 maahanmuuttajaopiskelijaa mm. Aziza Alijar (oik.) sekä linjojen avustajana Marianne Tynkkynen.

KUVATAIDELINJAN 1. VUOSI

Elokuussa uusi kuvataidelinja aloitti toimintansa.

Syyskuun toisella viikolla hyppäsin jo vauhdissa olevan kuvataidelinjan ohjaksiin. Maalasiimme akvarelleihin, sillä edellisen jakson akvarellityöt olivat kesken. Taideluokkamme oli melko askeettinen, mutta pikku hiljaa saimme sitä viihtyisämmäksi. Luonnon valo tilassa oli hyvä, sillä pohjoisen puolen viileä valo sopii kuvan tekemiseen. Olimme tyytyväisiä. Piirustuksessa aiheenamme oli asetelma. Ensimmäiseksi tosin tutkimme viivan moninaisia luonteita piirtämällä erilaisia viivoja. Näin pääsimmekin viivapiirrokseen, jossa piirtimenä oli lyijykynä ja piirustus-hiili. Myös kultainen leikkaus ja perussommittelu tulivat tutuiksi. Hiilimustaustekniikassa aiheenamme oli veistos heijastettuna valkokankaalle. Tässä työssä oli hyvä harjoitella valoja ja varjoja, pyyhkiä säämiskällä lukuisia valööriasteita, muodostaen näin muotoja piirustukseen. Opiskelijat tekivät myös jokainen oman asetelman, jossa tehtävänä oli piirtää hiilellä sävypaperille ja käyttää vain yhtä pastelililiituväriä tehosteena. Teoksista tuli erinonomaista.

Lokakuussa säät suosivat, sillä pääsimme tekemään ulos ympäristötaiteen teoksia oman suunnitelman pohjalta. Taiteilija Kaija-Leena Hänninen opetti akvarellimaalausta viikon verran, opintojeni vuoksi. Kuun lopussa alkoi taidegrafiikan jakso, jossa tutustuimme linokaiverrukseen ja monotypiaan. Kun vedostuksessa pääsimme vauhtiin alkoi syntyä kissoja, virtahepoja, maisemia. Siinä ohessa opettelimme sekoittamaan ruskeita, vihreitä ja violetteja. Pala värisommittelua tuli tutummaksi väririnnastusten myötä.

Marraskuussa lähdimme matkalle, aiheen kautta. Matkalla aihetta käsiteltiin monin tavoin, mielen matkana, fyysisenä matkustamisena, matkana minuuteen. Teimme gessolla pahville ja levyille pohjustuksia maalauksille. Luonnostelimme hiilellä ja jatkoimme akryylimaalilla, kiinnittäen huomiota sivelystekniikkaan ja perehdyimme värien sekoitusoppaaseen.

Joulukuussa havaitsimme matkalla aiheen kiinnostavuuden ja jatkoimme syventäen sitä plastisessa sommittelussa, tehden paparimassaveistoksia. Luovuus liihotteli aina siivekkästä hevosesta, käsifiguureista, "kuolinnaamioon" asti. Teoksista tuli puhuttelevia omakohtaisuudessaan ja taidokkaassa toteutuksessaan. Joulujuhlissa olimme yhdessä muiden linjojen kanssa ja ihastelimme upeita esityksiä ja kaunista musiikkia.

Tammikuussa pääsimme perehtymään ihmisen piirtämiseen. Kävimme läpi mittaamisen, mittasuhteet ja mallinamme oli ei vähempää kuin Michelangelon Daavid patsas. Piirsimme myös nopeita viivapiirroksia, groques. Pään piirtämisen opiskelussa opiskelijat piirsivät omakuvat peilistä katsoen, vaihe vaiheelta anatomista piirustustapaa noudattaen. Työskentely oli vaativaa, mutta antoisaa.

Helmikuun pakkasilla alkoi öljyvärimaalausjakso. Omakuvan piirtämisestä oli hyötyä, syntyipä eräskin omakuva ihmeen nopeasti. Pääsimme tutustumaan materiaalioppiin kootessamme kiilapuita, pingottaen pellavakankaat, liimaten ja sitten pohjustaen. Tähän oli hyvä maalata "mielentila" aiheisia teoksia. Sekoitimme värisommittelussa hienoja sävyharmaita. Taiteilija Maire Pyykkö opetti myös akvarellimaalausta helmikuussa.

Maaliskuussa tempera- ja guassimaalaus kiehtoi. Oli vapaasti valittavien jakso. Teoksia syntyi paljon. Vaikka mielentila-aihe saattoi vielä jatkua, niin yllättäen kuvissa alkoi näyttäytyä herkkiä kukkia. Tätä kukkienkutsua seuraten käännyimme

huhtikuulle, jolloin työskentelymme lähtökohtana oli runsas kukka/astia/kangasastelma. Kokeilimme kollaasin tekemistä. Alkukankeuden jälkeen työskentely alkoi sujumaan. Sujumaan niinkin, että oli mahdollisuus tehdä uusiopaperiteoksia. Niitä syntyikin lukuisia, näin jo materiaali itsessään voi viedä luovuuden lähteille. Reliefin teko kipsivaluna ja pienoisteokset kipsistä kuuluivat myös huhtikuun opintoihin. Kaikin puolin onnistuneen opintomatkan teimme Imatralle ja Lappeenrantaan päiväretkenä. Kohteina olivat mm. Imatran taidekoulu, taidemuseo ja Lappeen Marian kirkko. Saimme nauttia uskomattoman kauniista säästä koko matkan ajan.

Toukokuu vei oman taiteellisen projektin pyörteisiin. Sokerina pohjalla oli jälleen akvarellimaalausta, mutta nyt eri tavoin, kokeilevalla akvarellimaalausmenetelmällä, joka on innostavaa. Esittelimme jaksojen teoksia opiston päärakennuksen aulaan, jota kutsuimme aula-galleriaksi.

Kävimme pitkiä keskusteluja taidehistoriaopintojen ja suullisten palautteiden aikana. Taisipa aiheet lipsua välillä, mutta opiskelua yhtä kaikki! Kuvataideluokkamme muuttui ateljeeksi, siinä tehdyn mit-tavan remontin jälkeen ja iloisina saimme opiskella viimeiset viikot uudistuneissa tiloissa.

Anne Pelkonen
kuvataidelinjan opettaja

**Sysyllä 2008 opistolla
aloitti uusi kuvataidelinja**

Linjojen opiskelijat ja henkilökunta syksyllä 2008

Linjojen opiskelijat ja henkilökunta keväällä 2008

5 KYMPPIÄ - 5 TARINAA

Vuonna 1991 Savonlinnan kristillisen opiston ovista asteli sisään kaunis nuori nainen, Kirsi Blomberg. Hän saapui opiskelemaan kymppiluokalle, koska ei tiennyt miksi halusi tulla isona, eikä myöskään halunnut lukioon. Hän päätti pitää väli vuoden ja miettiä tulevaisuuttaan. Blombergin opettajina olivat Pirjo Muttilainen sekä Eva Ahokas. Opistolla oli kaksi kymppiluokkaa, joihin kuului yhteensä yli 20 oppilasta. Luokissa oli sekaisin nuoria ja aikuisia ja se kulki nimellä "Peruskoululinja". Blombergin lempiaineet olivat psykologia ja matematiikka. Blomberg kertoo opiston ruokien olleen monipuolisia. Kymppiluokan jälkeen Blomberg lähti opiskelemaan Liiketaloudelliseen instituuttiin ja hänen polkunsa johti takaisin opistolle kurssisihteerin maan mainioon penkkiin.

Seuraavana vuonna 1992, opistolle pamahti uusi tulokas, Suvi Toropainen. Toropaisen tarkoitusperät olivat numeroiden nostaminen, koska päässä ei ollut kuvaa tulevasta ammatista. Toropaisen villiä reilun 20 oppilaan luokkaa piti kurissa Blombergiäkin opettanut rauhallinen ja ihan mukava Pirjo Muttilainen. Opistossa oli Toropaisen mukaan hyvät ja monipuoliset ruuat. Hänen lempikouluaineensa oli kuvaamataito. Opintojen jälkeen hän siirtyi keskussairaalan päiväkotiin töihin ja jatkoi samalla opiskeluaan. Veri veti kuitenkin vuonna 2009 takaisin Savonlinnan kristilliselle opistolle, liekö tämä ollut monipuolisten ruokien ansiota, sillä Toropaisen voi löytää nykyään opiston kyökin puolelta.

Simo Kolehmainen saapui Savonlinnan kristilliselle opistolle vuonna 2002 iloisena nuorukaisena. Hän päätyi musiikkilinjan jälkeen opiskelemaan kymppiluokalle, koska hänellä ei ollut muuta tekemistä. Hän on jo unhoittanut opettajansa nimen, mutta muistaa hänen olleen ihan mukava. Kolehmainen kertoo hänen luokkansa olleen mitään sanomaton johon sisältyi muutama räväkämpi henkilö, mutta muuten se oli hyvin tylsä luokka. Opistolla ei ollut hänelle mitään erityisiä linjoja, joten Kolehmainen opiskeli normaalilla kymppiluokalla. Kolehmainen ei käynyt syömässä ruokalassa, sillä hän ei pitänyt ruokaloista. Pikku Kolehmaisen lempikouluaine oli matikka, koska se oli ainut, mitä hän ymmärsi. Lämmöllä Kolehmainen muistelee myös välitunteja tupakoinnin merkeissä. Kymppiluokan jälkeen Kolehmainen poistui opistolta ja päätyi Mikkeliin opiskelemaan puusepäksi. Kolehmainen ei kuitenkaan koskaan päässyt eroon kaipuustaan tätä upeaa opistoa kohtaan ja päätyi tänne siviilipalvelukseen.

Kauniina elokuun päivänä vuonna 2008 opiston ovista asteli sisään pitkätukkainen basisti poika Roope alias Kokkonen sekä Espoosta Savonlinnaan muuttanut nuori neiti Heidi Bergström. Nuori Kokkonen tuli kymppiluokalle, koska ei päässyt taidelukioon ja päätti nostaa numeroitaan, jotta tämä suuri unelma toteutuisi. Bergström taas kaipasi numeroiden korotusta. Opettaja esitteli itsensä Niina Andersin-Karhuksi ja molemmat nuorukaiset huomasivat pian hänen olevan varsin iloinen, hyväntuulinen, mahtava ja paras opettaja koskaan. Luokka oli ensisilmäykseltä hyvin rauhallinen, mutta jo parin päivän sisällä selvisi asian laidan olevan aivan toinen. Luokasta lähtee kummallisen paljon ääntä, vaikka se sisältää vain 15 oppilasta. Energiaa ja mölytasoa löytyy kuitenkin 60 oppilaan edestä.

Kokkonen opiskelee valinnaisena aineenaan musiikkia Janne Järvensivun johdolla kaksi kertaa viikossa ja samaan aikaan Bergström opiskelee ilmaisutaitoa Helena Strandin opastuksella. Kokkonen mielestä opistoon voisi tulla jo pelkän ruuan takia, sillä sen ihana tuoksu valloittaa aivosolut kuin rakkaus. Bergström toteaa, että kaalikääryleet voisi ottaa pois menusta. Bergströmin lempikouluaineita ovat liikunta, kuvaamataito, ilmaisutaito ja välitunnit. Kokkonen taas suosii musiikkia ja matematiikkaa. Molemmat kuitenkin painottavat, ettei Andersin-Karhun tunneissa mitään vikaa ole. Kokkonen on tällä hetkellä edelleen kymppiluokalla, mutta aikoo toteuttaa suuren unelmansa ja päästä taidelukion rivistöihin. Bergström on kyllä fyysisesti edelleen kymppiluokalla mutta hänen mielensä enää harvoin täysin paikalla. Suunnitelmissa on palata takaisin pääkaupunkiseudulle opiskelemaan. Aika näyttää mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Maaliskuun lopussa on yhteishaku ja kesällä unelmat joko toteutuvat tai romahtavat.

Roope Kokkonen ja Heidi Bergström
10-luokka 2008-2009

vasemmalta oikealle:
Kirsi, Suvi, Heidi, Roope ja Simo
ovat opiston 10-luokan käyneitä

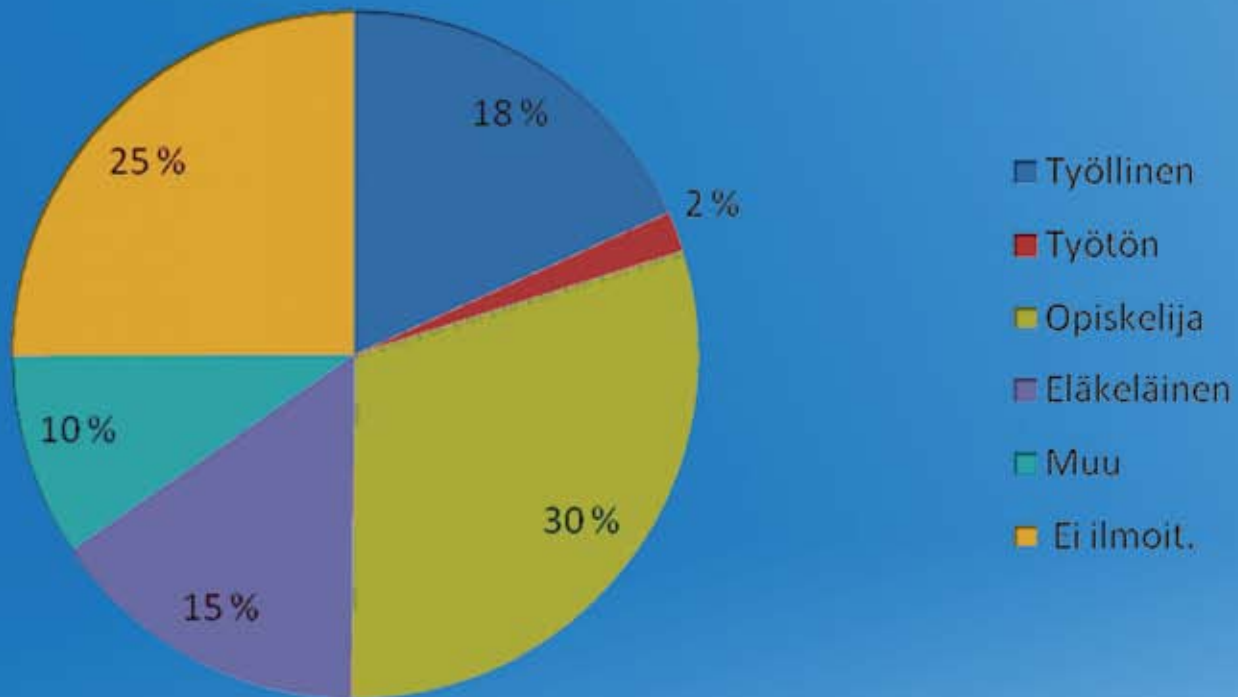
Sarjakuva-leirillä heinäkuussa 2008 keskityttiin Aleksis Kiven Seitsemään veljekseen. Kymmenen 9 - 15 -vuotiaan innokkaan oppilaan voimin tutustuttiin ensin koko kertomukseen, sen tapahtumiin ja henkilöihin. Muiden taiteilijoiden näkemyksiin veljeksestä perehdyttiin, esimerkiksi Akseli Gallen-Kallela, Mauri Kunnas, Erkki Tantt.

Oppilaat valitsivat mieleisensä luvun teoksesta ja laativat siitä oman sarjakuvakäsikirjoituksensa. Valmistuneista sarjakuvista koottiin oma Seitsemän veljestä -lehti. Leiri huipentui säveltäjä Markus Fageruddin vierailuun opistolla ja oppilaiden Seitsemän koiraveljestä -oopperan esityksessä käyntiin. - **Simo Koivunen**

LYHYTKURSSEILLE OSALLISTUJIEN JAKAUMAT:

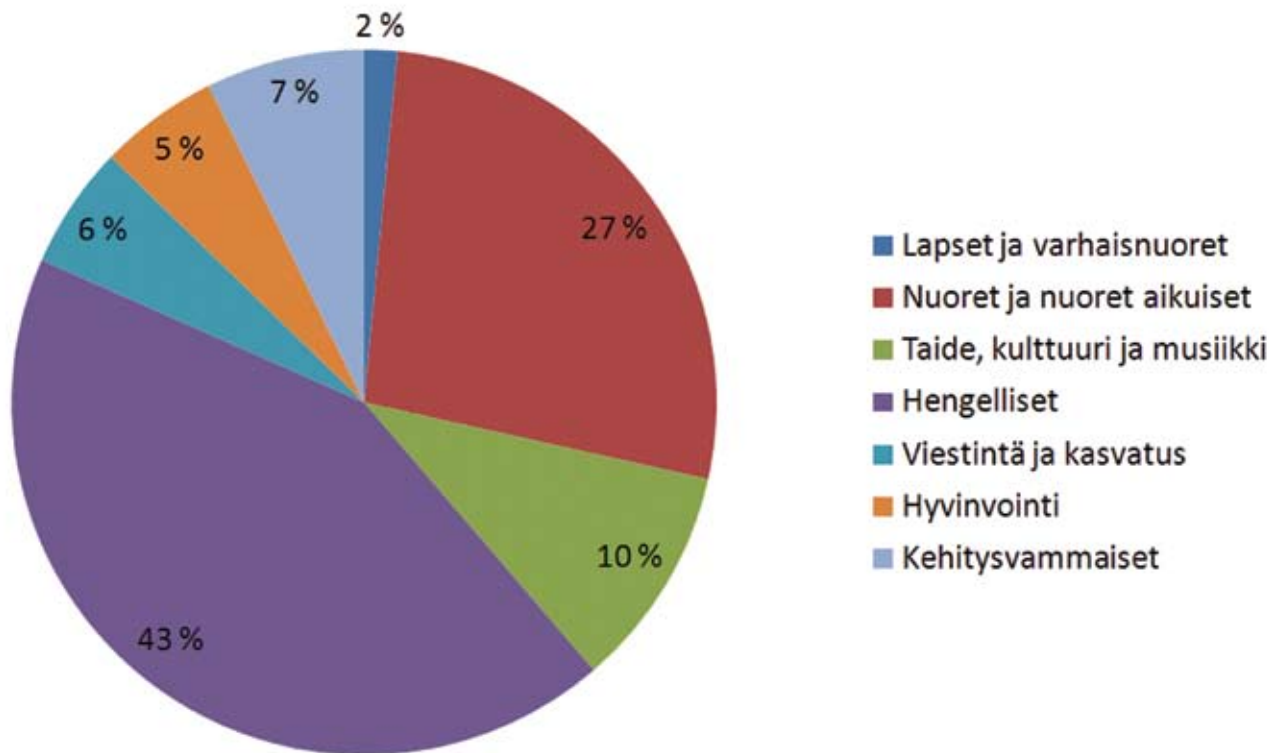
PÄÄASIAALLISEN TOIMINNAN MUKAAN

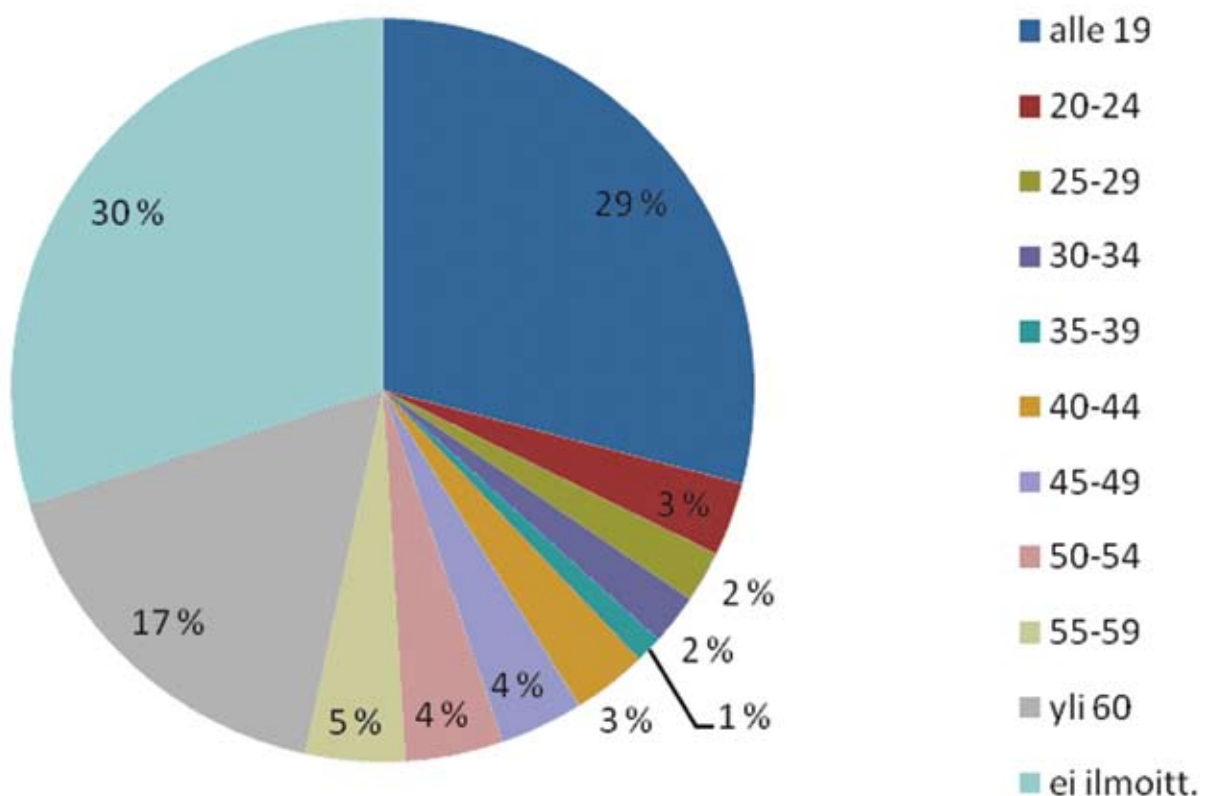
Syyskuun alussa kolmisenkymmentä kurssilaista osallistui viikon mittaiselle matkalle Kreikan Patmos – saarelle. Sen aikana tutustuttiin mm. Johanneksen Ilmestyskirjan syntypaikkoihin, ortodoksisen kirkon keskeiseen Johannes Teologin luostariin ja iltaisin saatiin kuulla bysanttilaista ja muutakin hengellistä musiikkia. Ulkonaisen matkan lisäksi viikko merkitsi monelle myös matkaa omaan elämään ja sen tilanteisiin. Opettajina olivat rehtori Teuvo V. Riikonen ja mediakehitysjohtaja Thorleif Johansson. Kuvassa on kokoonnuttu viimeisenä iltana Propitis Iljas vuorelle ihailemaan auringonlaskua Ikarus saaren viereiseen mereen. Samalla vietettiin yhteinen matkaehtoollinen.
Thorleif Johansson

2008 OPISTO JÄRJESTI 82 KURSSIA, JOILLA OLI OSALLISTUJIA 2642

KURSSITYYPEITTÄIN

IKÄJAKAUMA

Kristillisen kasvatuksen kesäkurssin osallistujat ovat olleet pääosin sekä peruskoulujen että kristillisten koulujen ja päiväkotien opettajia tai hallinnon tehtävissä työskenteleviä. Kurssikokonaisuus on muodostunut kahden kesän pääteemasta - Jumalan valtakunta ja viisaus. Kurseilla on tarkasteltu kristillisen kasvatuksen perusteita heprealaisen, juutalaisen, kreikkalaisen, uskonpuhdistuksen, humanismin ja valistuksen kasvatustavoitteiden avulla. Kristillisen kasvatuksen tavoitteita ja menetelmiä on avattu filosofisin perustein ja Raamatun vertauksin. Kasvattajan omaa jaksamista ja työmotivaatiota on käsitelty työyhteisön aikuisten ihmissuhteiden hoitamisen kannalta. Keskeisen luentoaineiston on muodostanut ymmärrys jumalakeskeisestä maailmankuvasta, jota on tarkasteltu tietoteoreettisten kysymysten, arvojen ja elämän päämäärän näkökulmasta. Käytännön esimerkkien avulla on käsitelty lasten perus- ja erityistarpeita.

Luentojen ohessa aiheita on syvennetty yhteistoiminnallisesti ja henkilökohtaisten, kasvattajan omaan kasvuun liittyvien päiväkirjojen avulla.

Seppo Saari

Vuosittain Savonlinnassa pelattava Seurakuntien Jalkapallon SM-turnaus järjestettiin jälleen totutusti tiiviissä yhteistyössä Savonlinnan kristillisen opiston kanssa.

Kristillisen urheilukulttuurin yksi merkittävimpiä turnauksia on vakiinnuttanut paikansa seurakuntarajat ylittäen ja vuonna 2009 myös valtakunnanrajat, sillä mukaan on tulossa joukkue Manchesterista paikallisen seurakunnan pastorin Keith Archerin johdolla.

Mielenkiintoisten otteluiden ja muun kurssitoiminnan sekä opiston tarjoamien hyvien puitteiden lisäksi tapahtumassa on tarjolla myös hengenravintoa, joten kokonaisuutta voidaan pitää oikein onnistuneena.

Ari Santaharju

Viikon kesäleirit alkoivat vauhdikkaasti. Aamut aloitettiin ulkoilemalla, joita säät suosivat. Aamupäiväjummat ja puuhut johtivat leiriolympialaisiin, joissa älytehtävien lomassa oli perinteikkäät säkkihuppelyt. Lopuksi järjestettiin nurmihiihtokilpailut. Hauskaa riitti ja taisi muutamat sukset ottaa kipeääkin siinä tiimellyksessä, tyyli oli vapaa! Iltapäivisin jakauduttiin työpajoihin, leiripaidanpaino, musiikkipajat, studiotreenit leiribändin kanssa, naamarien teko, korujen valmistus sekä runojen kirjoittaminen ja kuvittaminen. Ilmaisutaidon pajalaiset esittivät huikkeen näytelmän eri tyyliillä ilmaistuna. Leiri huipentui näyttelyyn sekä loppujuhlaan. Oma nimikkobändi vauhditti juhlallisuuksia. Lähetimme jokaiselle leiriläiselle editoidun leirivideon. – Sari Malinen

OPISTO SYDÄMESSÄ

Olipa kerran toista vuotta opiskeleva teologian ylioppilas, joka mietti kevään korvalla tulevan kesän työtilannetta ja huomasi sattumalta yliopiston sivuilta mahdollisuuden suorittaa soveltuvien opintojen harjoittelu eräässä opistossa Itä-Savossa. Harjoittelusta saisi opintoviikkojen lisäksi palkkaakin! Asuminen onnistuisi opistolla ja vaikka tuo kohtalaisen pieni paikkakunta Itä-Savossa ei ollut teologian ylioppilaille tuttu, harjoittelupaikka vaikutti hakemisen arvoiselta.

Tuosta keväästä on nyt kulunut viisi vuotta ja kesän koittaessa tuo silloinen teologian ylioppilas (tällä hetkellä viittä vaille valmis teologian kandidaatti sekä vuoden päästä yhteisöpedagogi) suunnata taas kulkunsa kohti Savonlinnaa ja opistoa ja valmistautuu jo kuudenteen kesään opistolla. Tuo ensimmäinen kesä, tuo hyppy tuntemattomaan, on jäänyt elämään sydämessä tavalla, jota ei voi unohtaa.

Opistolle palaamisessa on jotain tuttua ja turvallista, tuntuu kuin palaisi kotiin. Jo usean kesän jälkeen on tullut mietittyä, että nyt tämä oli sitten viimeinen kesä opistolla, mutta jo joulun aikoihin päässä rupeaa pyörimään ajatus palaamisesta. Yleensä jo tammi-helmikuussa ajatus ja sen herättämät tunteet ovat niin voimakkaita, ettei niitä vastaan voi eikä kannata taistella. Opisto vetää puolelensa magneetin tavoin.

Silloinen teologian ylioppilas on jo saanut jalkaansa työelämän oven väliin ja pääsee nauttimaan pitkästä palkallisesta lomasta ensimmäistä kertaa. Siltikin lomailun ja laiskottelun sijaan hän valitsee työskentelyn opistolla. Kyseistä ilmiötä ei voi selittää millään muulla kuin opiston hengellä, joka koostuu aivan upeasta henkilökunnasta, kauniista ja rauhallisesta sijainnista, rehtorista, jolla on näkemystä ja ymmärrystä, todella herkullisesta ruoasta sekä Taivaan Isän siunauksesta.

Sampo Anttila

Opiston kesäteologi, siviilipalvelusmies ja kesätyöntekijä 2004-2009

HYVINVOINTI TYÖSSÄ – TYÖNILOA VAI JAKSAMISTAISTELUA?

Jokainen meistä haluaa voida hyvin niin työssä kuin kotonakin. Onko työnteko meille vain puhdasta puurtamista ja tehtävistä selviytymistä eli ns. jaksamistaistelua vai voisiko se parhaimmillaan olla myös työniloa eli iloa tekemisestä, ihmisistä sekä kaikinpuolista hyvää oloa? Hyvinvointiimme kuuluu siis fyysinen, henkinen, sosiaalinen, taloudellinen ja hengellinen hyvinvointi. Jos jokin osatekijä on puutteellinen tai epätasapainossa on koko hyvinvointimme jollakin tavalla ontuva. Jaksaksemme hyvin meillä on oltava mielekästä työtä, riittävästi lepoaikaa itsellemme ja sopivasti toimivia ihmissuhteita lähellämme. Mikäli työtä on liikaa tai ihmissuhteita liian vähän tai vaikkapa lepoa ja harrastuksia ei ollenkaan, meidän henkinen selkäranka katkeaa ja sairastumme.

Voidaksemme hyvin meillä on mielekästä olla toimiva ystäväverkosto, joka kantaa meitä päivittäin ja johon voimme tuntea kuuluvamme tärkeänä osana. Parhaimmillaan tuo ystäväverkko voi koostua myös hyvästä työyhteisöstä, joka tukee, kannustaa ja kulkee työntekijän rinnalla. Me tarvitsemme hyviä työtovereita, joille on helppoa puhua asioista, jotka haluavat ymmärtää sinua ja jotka tarvittaessa myös auttavat sinua. Parhaimmillaan hyvät työtoverit voivat ennaltaehkäistä pahoinvointia ja lisätä henkistä hyvinvointia. Näin ainakin meillä tilanne on. Omassa työyhteisössäni merkityksellistä on se, että yhteisömme on sopivan kokonainen ja kaikki voivat tavata toisensa päivittäin ja puhua toisilleen. Vapauden ja huumorin ilmapiiri piristävät työntekoamme päivittäin. Yhdessä nauramisella on suuri merkitys esim. henkilökuntapalaverissa tai kahvitauolla. Me naistyöntekijät tsemppaamme toisiamme päivittäin esimerkiksi kunnon hoitamiseen liittyvissä asioissa. Annamme ja saamme toisiltamme tästä asiasta rohkaisevaa palautetta, mikä tukee halua kehittää fyysistä hyvinvointia eli kuntoa. Merkityksellistä työyhteisömme hyvinvoinnin kannalta on ollut se, että vuosittain voimaannumme yhdessä työnantajan tarjoamilla opintomatkoilla ulkomaille. Matkat lähentävät työntekijöitä toisiinsa.

Itse olen viime syksyyn asti ollut kiinnostunut lähinnä henkisestä jaksamisesta ja hengellisestä hyvinvoinnista. Lukemiselle ja koulutuksiin osallistumiselle on aina löytynyt aikaa. Sen sijaan fyysinen hyvinvointi on jäänyt sivuun. Miksi? Keho ja kunto ei ole pysynyt samassa tahdissa muun työnteon ja henkisten haasteiden kanssa. Viime syksynä tajusin, etten jaksa tätä elämää enkä varsinkaan työntekoa ellen tee jotakin fyysisen kuntoni suhteen. Aloin noudattamaan terveellistä ja järkevää ruokavaliota sekä kuntoilemaan säännöllisesti. Kiitos työnantajalle, jolta sain liikuntaseteleitä. Niin päädyin uudelle hyvinvoinnin tielle.

Viimeiset kuukaudet olen voinut paremmin kuin koskaan aikaisemmin. Enää en aamulla ole sanonut itselleni, että voi kun vielä jaksaisi tämän päivän. Jaksamistaistelun tilalle on tullut elämänilo ja työnilo. Jokainen hetki elämässämme on suunnattoman arvokas. Iloitsen nykyään jokaisesta uudesta aamusta ja päivästä. Fyysisen kunnon kohenemisen myötä olen voinut henkisesti paljon paremmin ja olen halunnut myös hoitaa henkistä kuntoani entistä paremmin mm. lukemalla hyvinvointikirjallisuutta sekä Raamattua. Myös hengellinen hyvinvointi on kasvanut sen myötä, että olen osallistunut säännöllisesti hengellisiin tilaisuuksiin sekä lukenut hengellistä kirjallisuutta.

Oman henkisen ja fyysisen hyvinvointini kehittymiselle on ollut olennaista se, että ajattelen myönteisesti, rohkaisen itseäni päivittäin, hoidan kuntoani, syön terveellisesti ja hoidan myös sosiaalisia suhteita ystäviini ja työtovereihini. Rohkaiskaamme toisiamme löytämään itsestämme parhaimmat puolemmet!

Helena Strand
opiston opettaja

vasemmalta oikealle:
Pirjo Liisa, Kirsi, Helena, Antti, Netta
Vapauden ja huumorin ilmapiiri piristävät työntekoamme päivittäin.

KANNATUSYHDISTYS

Yleiset kokoukset

Vuosikokous pidettiin opistolla 13.4.2008. Läsnä oli 5 kannatusyhdistyksen jäsentä. Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat ja jäsenen valitseminen johtokuntaan eroa pyytäneen tilalle. Johtokunnan uudeksi jäseneksi valittiin rehtori Reima Härkönen.

Vuonna 2008 kannatusyhdistyksen jäsenmaksun suoritti 82 henkilöä.

Vuosijäseniä on 82, ainais-jäseniä 68 ja yhteisöjäseniä 23, yhteensä 173 jäsentä

Kannatusyhdistyksen hallitus / opiston johtokunta 2008

Ripatti Mikko, rehtori, Puheenjohtaja	2006-2008
Kosonen Erkki, kappalainen	2008-2010
Gustavsson Pertti, myyjä	2008-2010
Nokelainen Jukka, toiminnanjohtaja	2007-2009
Nokelainen Ulla, opinto-ohjaaja	2007-2009
Okkonen Seija, lehtori	2007-2008
Tuunainen Tommi, rehtori, Varapj.	2008-2010
Valkama Pirkko, v.s.rehtori	2007-2009
Virtanen Kari, talousjohtaja	2007-2008

Johtokunnan kokouksiin on osallistunut myös rehtori, joka toimi esittelijänä ja sihteerinä. Puhevaltaisena on kokouksissa myös ollut henkilökunnan edustaja Jukka Kiesiläinen. Johtokunta kokoontui viisi kertaa ja pöytäkirjoihin tuli 56 pykälää.

KUNNIAJÄSENET

Heikkilä Suoma
Juutilainen Kimmo
Juutilainen Ritva
Mutttilainen Pirjo

Ronkainen Olavi
Rönkkönen Siilas
Tegelberg Viljo
Torpakko Pirkko

Pirkko Torpakko

Pirjo Muttilainen ja Viljo Tegelberg

HENKILÖKUNTA

PÄÄTOIMISET OPETTAJAT

Riikonen Teuvo V., rehtori

14. 2. - 14.8. virkavapaalla Afganistanissa ISAF-joukkojen sotilaspappina

Andersin-Karhu Niina, 10- luokan vastaava opettaja

Pajunen Auvo, maahanmuuttajien perusopetuslinjan ja

maahanmuuttajien suomen kielen linjan vastaava opettaja, vs. rehtori 14. 2. - 14.8.

Pakkala Päivi, arkipäivän taitoihin valmentavan linjan opettaja

Strand Helena, elämäntaitojen linjan ja taidelinjan vastaava opettaja

Malinen Sari, elämäntaitojen- ja maahanmuuttajien suomenkielen linjan opettaja

TOIMISTO

Blomberg Kirsi, kurssisihteeri

Hirvonen Pirjo Liisa, toimistonhoitaja

KEITTIÖ

Matikainen Paula, emäntä

Repo Irma, keittäjä

KIINTEISTÖNHUOLTO

Kiesiläinen Jukka, kiinteistönhoitaja

Korte Eila, siistijä

IT-TUKI

Petteri Pitkänen

TUNTIOPETTAJAT LINJOILLA

Auvinen Oiva
Eskelinen Juha
Hänninen Kaija-Leena
Järvensivu Janne
Kelokaski Krista
Kostamo Nora
Kostamo Timo
Leinonen Matti
Malinen Sari
Matikainen Tuulikki
Pelkonen Anne-Mari
Pitkänen Petteri
Pyykkö Maire
Pola Reijo
Sairanen Pauliina
Valtonen Tuomo

musiikkitieto, musiikkitaito
sähkökitaran soitto
akvarellimaalaus
rummut, bändisoitto, liikunta, musiikki
elämäntaidot
musiikki
musiikin teoria, pianonsoitto
pop/jazzbändi
elämäntaidot
matematiikka, suomen kieli, kädentaidot
kuvataide, piirustus, maalaus
ATK, matematiikka, fysiikka, kemia
värioppi, sommittelu, akvarellimaalaus
sovittaminen
kädentaidot
studiotekniikka

Lueteltujen opettajien lisäksi kaikilla linjoilla ja kursseilla on ollut useita eri alojen asiantuntijoita.

LYHYTAIKAISET TYÖNTEKIJÄT

Aholin Antti
Anttila Sampo
Anttonen Inka
Hakman Antti
Herraniemi Kauko
Huurtela Ilona
Järvelä Suvi
Kelokaski Krista
Khiredine Haddeche
Koivunen Jukka

Leppänen Sari
Matikainen Riina
Reijonen Karoliina
Seppäläinen Tarja
Syrjänen Ari
Tanskanen Heikki
Tynkkynen Marianne
Tynkkynen Tuija
Vihavainen Mira

OPISTO MONESTA ERI KULMASTA

TAKANA VUOSI SAVONLINNAN KRISTILLISELLÄ OPISTOLLA, USEISSA ERI TYÖTEHTÄVISSÄ, SIIS MITÄ TÄSTÄ ON JÄÄNYT MIELEEN?

Tulin opistolle keväällä 2008 suorittamaan siviilipalvelusta. Tuolloin en edes tiennyt missä Savonlinnan kristillinen opisto sijaitsee, ei kun sijainti selville ja uusi "elämänvaihe" jännittynein mielin käyntiin. Turha oli jännittää, sillä opiston ilmapiiri oli hyvin vastaanottavainen ja työtehtäviin pääsi nopeasti kiinni. Talonmieheltä ja kurssisihteeriltä saadut työtehtävät, iltapäivystys, majoittujien vastaanotto ja ovien sulkeminen tapahtuivat nopeasti jo rutiinilla. Tuli kesä ja opisto puhkesi kukkaan, uusia mielenkiintoisia ihmisiä tapasi päivittäin ja kielitaitokin karttui matkailijoita palvellessa. Kesän kiireistä huolimatta ei kohtallani ollut loppuun palamisen vaaraa, mutta yksi "vaara" työnteon keskellä kyti huomaamattani. Se alkoi oireilla syksyllä kun palvelukseni läheni loppuaan.

Nimittäin juurtuminen. Juuret olivat jo salakavalasti porautuneet Ritalanmäen rinteeseen enkä olisi halunnut luopua elämäni tähän mennessä parhaasta työpaikasta. Eikä tarvinnut, sillä minulle avautui mahdollisuus aloittaa avustaja harjoittelijana elämäntaitojen linjalla. Enkä silloin pystynyt kuvittelemaan miten paljon iloa ja elämäkokemusta tuo mahdollisuus minulle toisi. Opiskelijoiden ja työkavereiden kanssa jaetut ilot ja surut ovat yhtä unohtumattomia, kuin opiston kaunis miljöökkin ja jokainen päivä on omanlaisensa.

Niinpä ollaan tässä, juuret tiukasti Ritalanmäessä, ainakin seuraavat kaksi vuotta sillä pääsin opiskelemaan oppisopimuksella lähihoitajaksi. Työelämäntaitojen linjalla avustamisen lisäksi pääsen toimimaan talonmiehen sijaisena aina tarvittaessa ja ehkä vähän muuallakin missä vain apuani tarvitaan.

Mitä siis jäänyt mieleen? Ja kuinka kuvata lyhyesti kulunutta vuotta ja opistoa? Vastaus on yksinkertainen, tämä on monesta eri kulmasta AIVAN LOISTAVA PAIKKA!

Antti Aholin

KESTÄVÄÄ KEHITYSTÄ SIIVOUKSESSA JA JÄTTEIDEN LAJITTELUSSA

Savonlinnan kristillisellä opistolla huomioidaan siivouksessa ja jätteiden lajittelussa kestävä kehitys. Opistolla on omat keräysastiat sekajätteen lisäksi biojätteelle, paperille, pahville, pienmetallille, lasille ja paristoille. Kaikki siivotessa löydetty paristot tuodaan keräykseen. Juomapullot ja -tölkit kerätään talteen. Maito ym. purkit huuhdotaan ja laitetaan pahvikeräyksen mukaan tai poltettavaksi. Käytöstä

poistetut sähköllä, akulla tai paristoilla toimivat laitteet sekä loisteputket pyydetään noutamaan Savonlinnan toimintakeskuksen SER-vastaanottoon. Näitä laitteita voi viedä myös Gigantin pihalla olevaan keräyspisteeseen. Asiakkailta jää myös jonkin verran vaatteita asuntoloihin ja kun ne ovat olleet säilytyksessä pitkiä aikoja, poistetaan käyttökelpoiset vaatteet viemällä ne vaatekeräykseen. Kauppojen muovipussit, jotka löytyvät siivotessa, käytetään myös uudelleen.

Ekologinen ajattelu näkyy työssä joka päivä. Siivousaineita tulee käyttää oikein. Ei annostella liikaa, vaan ohjeen mukaan, koska liika kuormittaa ympäristöä. Puhdistusaineissa on valittavana myös ympäristömerkittyjä aineita, jotka kuormittavat ympäristöä vähemmän. Valitsemme monikäyttöistä ainetta, jolloin ei tarvita monia eri aineita. Aamulla tehdään valmiiksi sopiva määrä puhdistusaineliuosta, jossa siivouspyyhkeet kastellaan lähdeettäessä eri kohteisiin siivoamaan. Näin ei joka asuntolassa tarvitse laittaa uutta liuosta. Yleisten tilojen, toimistojen ja luokkien siivoukseen riittää neutraali puhdistusaine, likaisempiin kohteisiin käytetään vahvempaa ainetta. Esim. pyykkipulvereissa voi valita tiivisteen, jolloin annostelu pienenee. Pestään täysiä pyykkikoneellisia ja käytetään esipesua vain tarvittaessa. Ostetaan siivousaineet, käsisaippuat ym. isommissa pakkauksissa, jolloin tulee vähemmän jätettä.

Käsittely on muuttunut työvuosieni aikana. Opistolle on rakennettu asianmukainen jätekatos, josta löytyy tarvittavat astiat eri jätteille. Biojätteitä varten on lisätty keräysastiat tiloihin, joissa on ruoanlaittomahdollisuus. Käytöstä poistetut koneet voidaan viedä ilmaiseksi SER-vastaanottoon. Tätä mahdollisuutta on käytetty hyväksi muutama viimeisen vuoden aikana. Nousialan jäteaseman valmistumisen jälkeen on ollut mahdollisuus kysyä neuvoa lajittelusta soittamalla sinne ja joka vuosi jaetaan roskapostilehti, jossa on selkeät lajitteluohjeet ja paikat, minne jätteitä voi viedä.

Henkilökunnan ja opiskelijoiden mukaan saaminen kestävä kehityksen ajatteluun on tärkeää. Jätteiden käsittelyä voidaan vielä parantaa opastamalla henkilökuntaa mm. paperijätteen lajittelussa ja järjestämällä lisää asianmukaisia keräysastioita. Opiskelijoille voidaan laittaa ohjeet asuntoloihin biokeräykseen kuuluvista jätteistä. Jätehuoltoa ohjaamalla siitä saadaan kaikkien yhteinen asia ja ympäristöystävällisyyden ottaminen on kaikkien vastuulla.

Eila Korte, opiston siistijä

Noudattamalla jätelakia ja kierrätysvelvoitteita säästetään luontoa ja vähennetään kaatopaikkojen kuormitusta.

Opiston pitkäaikainen työntekijä Irma Repo (1967 - 2009) lähti 42:n vuoden jälkeen ansaitulle eläkkeelle komealla autolla oppilaiden saattamana ja entisten ja nykyisten työntekijöiden opastamana. Kiitos Irma!

SAVONLINNAN KRISTILLINEN OPISTO

OPISTOKATU 1

57600 SAVONLINNA

015 572 910

WWW.SKO.FI